

czwartek, 09.06.2022

Peregrynacja Ikony Świętej Rodziny w naszym Dekanacie

W dniach 8-11 czerwca w Dekanacie Centrum przeżywamy Peregrynację Ikony Św. Rodziny. Ikona powitana została w bazylice św. Floriana we środę, w sobotę nastąpi oficjalne jej pożegnanie w bazylice Mariackiej.

Szczegółowy plan peregrynacji na www.peregrynacjaikony.pl

Ikona Św. Rodziny w bazylice św. Floriana

Ikona świętej Rodziny opis

Ikona św. Rodziny powstała w pracowni św. Łukasza w Krakowie, działającej przy Chrześcijańskim Stowarzyszeniu Twórców Sztuki Sakralnej Ecclesia na wzór ikony namalowanej przez Lię Galdiolo, poświęconej przez św. Jana Pawła II w 1994 roku. Ikona ta chce unaocznić to, co niewidzialne za pomocą tego, co widzialne. Tak pisał św. Jan Paweł II o rodzinie: „Przez to mężczyzna i kobieta są predysponowani do ukształtowania «komunii osób». Kiedy łączą się z sobą w małżeństwie jako «jedno ciało», to zjednoczenie obojga winno równocześnie stanowić jedność «w prawdzie i miłości». Wtedy posiada ono dojrzałość właściwą ludzkim osobom – stworzonym na obraz i podobieństwo Boga”. Na kartach Ewangelii czytamy: „Błogosławione wasze oczy, że widzą i uszy wasze, że słyszą” (Mt 13,16) Oczy i uszy to dwa główne okna, poprzez które Duch św. komunikuje się z naszym ciałem – poprzez wzrok i słuch wchodzimy w komunikację z otaczającą nas rzeczywistością. Także obecność Boga i tajemnica Chrystusa, które są wewnątrz i na zewnątrz nas, starają się osiągnąć komunii z nami, czyniąc się wizją w oczach i słowem w uszach. Dlatego odrzucanie ikony to zapominanie o używaniu oczu, zamykanie okna duchowego, zubożenie naszej wrażliwości i zaniedbywanie komunii z Bogiem. Przyłgnięcie do Pana, wymaga otwarcia wszystkich naszych zdolności, przyjmowania na nowo tajemnicy Boga Ojca, Jego Syna i Ducha Świętego. Pełna komunikacja staje się możliwa i łatwa. Do tego jesteśmy wezwani przez Ojca, „aby upodobnić się do obrazu Jego Syna” (Rz 8,29).

Ikona zawsze wyraża prawdę objawioną i nie mówi się o malowaniu ikony, ale o „pisaniu” ikony, bo to więcej niż obraz, to modlitwa wyrażona kolorami i odmawiana oczami. W ten sposób zanurzamy się jak kropla wody w oceanie nieustannej modlitwy Kościoła, którego liturgia płonie jak niegasnący płomień. Modlić się przed ikoną to kontemplować gwiazdę w liturgicznym uniesieniu i wyrazić chwałę Bogu Ojcu głosem nieba i ziemi, „które są pełne chwały Bożej” (Iz 6,3).

Inspiracją do powstania ikony św. Rodziny jest objawienie i dogmat o Trójcy Świętej. To, co Duch Święty już sześć wieków temu dał Kościołowi w ikonie Trójcy Świętej, ręką świętego mnicha Andrieja Rublova rozszerza się i łączy z typowymi dla naszych czasów potrzebami duchowymi. Chodzi przede wszystkim o przywrócenie rodzinnej instytucji małżeństwa wartości sakramentalnej i teologicznej, która w tym okresie przeżywa szczególnie głęboki kryzys. Boski obraz Trójcy Świętej znalazł swoje odbicie w ziemskiej św. Rodzinie: Jezusa, Maryi i Józefa. Połączenie ikon zakorzenionych w długiej tradycji ikonografii bizantyjskiej pozwala na interpretację sakramentalności i duchowości obrazu rodziny przeobóstwionej. Przedstawienia ikonograficzne „Trójcy św. A. Rublova”, „Ofiarowania Jezusa w świątyni” oraz „Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie” są fundamentem według tradycji naszej ikony św. Rodziny.

Namalowana według kanonów malarstwa bizantyjskiego na desce lipowej, zagruntowanej i pożłoczonej, w technice temperowej, naturalnymi pigmentami. Ikonę napisał i namalował o. Zygfryd Kot SJ. Współczesny malarz ikon archimandryta Zenon (Teodor) tak pisze o twórcach ikon: „Ikonografia to służba kościelna, a nie twórczość w takim sensie, w jaki pojmują ją świeccy artyści. (...) Jakkolwiek istnieją kościelne kanony ikonograficzne, których żaden ikonograf nie miał ani władzy, ani potrzeby łamać. Ikonografia nie dopuszcza do siebie żadnej samowoli, w dziedzinie wiary, bowiem są prawdy, które nie podlegają zmianom.

za: www.peregrynacjaikony.pl

opis dokładny ikony:

<https://peregrynacjaikony.pl/opis-ikony/>